Dosarul nr. 2-22229/22 PIGD 2-22147186-12-2-07102022

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

19 iunie 2023 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Angela Ciubotaru,
Grefier Ișhan Artiomov,
Cu participarea:
Avocatul pîrîtului Palamari Aliona
În lipsa:
Reclamantei Lungu Diana
Pîrîtului Onofrei Octavian,
Intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice
examinând în ședință publică cauza civilă la acțiunea înaintată de Lungu Diana împotriva lui Onofrei Octavian, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice cu privire la repunerea în termenul de contestarea paternității, contestarea paternității, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor judiciare.

a c o n s t a t a t:

1) La data de 06.10.2022 Lungu Diana a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Onofrei Octavian, intervenient accesoriu IP Agenția Servicii Publice cu privire la contestarea paternității, repunerea în termen, radierea înscrierii, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor judiciare.

2) În motivarea acțiunii reclamanta Lungu Diana a indicat, că niciodată cu pârâtul Onofrei Octavian n-a fost în relații de căsătorie sau concubinaj, motiv din care, contestă paternitatea pârâtului față de copilul minor ***** a. n. **********, devreme ce acesta benevol și-a asumat paternitatea, iar recent, relația dintre părți a devenit ostilă. Reclamanta a încetat orice relație cu pârâtul după ce acesta a dat dovadă de comportament neadecvat și agresiv. Pentru că reclamanta refuză orice comunicare cu pârâtul, acesta depune plângeri pe la poliție, la autoritatea tutelară, cereri de chemare în judecată prin care o epuizează de puteri și viață în principal, refuzul reclamantei de a avea orice relație cu pârâtul se întemeia pe faptul, că ea este implicată într-o relație cu un bărbat care posibil să fie tatăl copilului său.

3) Reclamanta cunoaște că paternitatea în afara căsătoriei se poate stabili printr-o declarație comună a tatălui și a mamei copilului, depusă la organul de stare civilă, în condițiile art.47 alin.(5) Codul familiei. În cazul fiicei sale însă, niciodată

reclamanta *nu a recunoscut paternitatea pârâtului față de fiica sa*. Pârâtul *fără acordul reclamantei s-a înscris drept tată în certificatul de naștere a copilului*. Certificatul de naștere original dna Lungu nu-l deține, doar duplicat. Din spusele ei, pârâtul prin uz de fals a preluat actul de naștere a copilului de la maternitate și a mers la oficiul stării civile unde a falsificat acordul reclamantei privind înscrierea pârâtului drept tată. La acel timp, a depus o cerere la 27.07.2021 la oficiul stării civile s. Buiucani și apoi în scris la oficiul stării civile din s. Centru cerând să i se explice cum a fost făcută înscrierea și să solicite radierea pârâtului din certificatul de naștere a fiicei sale. La această cerere reclamanta nu a primit niciodată un răspuns. Reclamanta solicită repunerea sa în termenul de contestare a paternității de un an, stabilit la art. 49 alin. (2) Codul familiei, în temeiul art. 116 CPC dat fiind faptul că din cauza multiplelor litigii și conflicte cu pârâtul care o ține în stare de frică (ia copilul și nu-i comunică unde merg și lipses câteva zile, apoi plângeri se depun la politie de pârât, apoi e citată în judecată pe diverse cereri a pârâtului contra reclamantei), regim de carantină COVID-19 în anii 2020 - 2021 inclusiv, starea de urgență în justiție din 2022, având încredere în autorități, a așteptat o soluție de la oficiul stării civile, în toată această avalanșă de evenimente reclamanta nu a reușit fizic să depună prezenta cerere care totuși vine în interesul copilului de a cunoaște proveniența sa, *iar unica cale este de a efectua expertiza medico-judiciară.*

4) Reclamanta este convinsă că expertiza va arăta că pârâtul nu este tatăl al copilului, ceea ce va permite ulterior stabilirea paternității și realizarea dreptului copilului la cunoașterea proveniență sale.

5) Consideră reclamanta că înscrierea în certificatul de naștere a copilului este una frauduloasă, intenționat greșită, fără acordul reclamantei și utilizarea ulterior a acestui fapt (falsa paternitate) pentru a ține reclamanta în frică pentru siguranța sa și a fiicei sale.

6) În temeiul articolelor 46, 49 Codul familiei, 2036, 2937 Cod civil, solicită reclamanta repunerea în termen, radierea înscrierii, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor judiciare.

7) Prin cererea din 20.10.2022 a fost depusă cerere de concretizare a cerințelor din cerere de chemare în judecată, solicită reclamanta, în temeiul articolelor 46,49 Codul familiei, art. 69 alin. (2) lit. b) din Legea privind actele de stare civilă nr.100 din 26.04.2001, 2036, 2937 Cod civil, adoptarea hotărârii prin care: se constată că pârâtul Onofrei Octavian a. n. ***** IDNP ***** nu este tatăl biologic al minorei *****, anularea înscrierii cet. Onofrei Octavian din actul de stare civilă a copilului ***** la rubrica ”Tata”, încasarea din contul pârâtului Onofrei Octavian în beneficiul reclamantei Diana Lungu prejudiciul moral în sumă de 50,000 (cincizeci mii) lei și încasarea din contul pârâtului Onofrei Octavian în beneficiul reclamantei

Diana Lungu cheltuielile de judecată, dovada cărora va fi prezentată la ședința de pregătire a cauzei.

8) Cercetarea paternității unui copil de către instanța de judecată izvorăște din principii deosebit de importante, ce guvernează material acest domeniu: cel al ocrotirii interesului superior al copilului, stabilirea adevărului cu privire la paternitate.

9) Astfel, orice măsură referitor la copil, indiferent dacă este sau nu în afara căsătoriei, trebuie asigurată în ***interesul superior al copilului***.

10) Obligația instanței de judecată este să asigure prin totalitatea mijloacelor legale, să prevină orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și aplicarea corectă a legii, întru asigurarea pronunțării unei hotărâri legale și întemeiate, cu asigurarea respectării termenului rezonabil înserat în art. 4, 192 CPC.

11) Oricare dintre sarcinile cristalizate de legislator în art. 183 CPC constituie un element obligatoriu al etapei respective și nerespectarea uneia dintre ele poate conduce la tergiversarea nejustificată a procesului.

12) Dovada paternității se face prin orice probă, însă *un rol deosebit îl reprezintă expertiza medico-judiciară*.

13) Prezentă ***în ședința de pregătire a cauzei către dezbateri judiciare*** reclamanta Lungu Diana a susținut demersul privind numirea expertizei.

14) Pîrîtul a susținut demersul, menționînd că este tatăl bilogic al copilului.

15) Avocatului pîrîtului Palamari Aliona a susținut cererea.

16) Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 16.03.2023 s-a admis cererea reclamantei privind numirea expertizei judiciare genetice, s-a încredințat Centrului de Medicină Legală a Ministerului Sănătății efectuarea expertizei judiciare genetice, procesului civil fiind suspendat, până la prezentarea raportului de expertiză.

17) La data de 02.05.2023 Centrul de Medicină Legală a Ministerului Sănătății prin scrisoarea nr. ***** din ***** a refuzat efectuarea expertizei, pe motivul neprezentării pentru prelevarea probelor biologice și neachitarea serviciilor de expertiză pentru data de 10.04.2023 și repetat 25.04.2023.

18) La data de 05.05.2023 procesul a fost reluat.

19) Prin cererea din 19.06.2023 Diana Lungu a solicitat amînarea ședinței de judecată din 19.06.2023 din motivul că este în imposibilitate de a se prezenta. Un înscris justificativ în acest sens n-a anexat.

20) Avocatul pârâtului, Palamari Aliona s-a pronunțat în favoarea respingerii cererii de amânare, optînd pentru examinarea cauzei în fond, cu respingerea acțiunii ca fiind depusă tardivă și neîntemeiată cu compensarea cheltuielilor judiciare, menționînd că mai multe ședinței au fost amînate anume la cererea reclamantei. Protocolar cererea de amânare a fost respinsă, examinată cauza în

lipsa reclamantei, pârâtului și intervenientului accesoriu, totodată reținând faptul că obiectul litigiului vizează interesele copilului minor, dreptul reclamantei la apărare fiind asigurat, reclamanta a dispus de suficient timp pentru prezentarea probelor, personal a solicitat numirea expertizei.

21) Intervenientul accesoriu nu s-a prezentat în ședința de judecată, însă prin referința a comunicat că în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, temei pentru efectuarea unor mențiuni, rectificări, și completări în actele de stare civilă sunt doar hotărârile instanței de judecată privind contestarea paternității, prin excluderea datelor din rubrica referitoare la tată din actul de naștere al copilului. Hotărârea judecătorească emisă în acest sens va constitui temeiul operării mențiunii în actul de naștere al copilului, persoana interesată urmând să se adreseze la organele de stare civilă în vederea solicitării duplicatului certificatului de naștere copilului în care vor fi reflectate ultimele modificări. La fel s-a solicitat examinarea cererii de chemare în judecată la discreția instanței, conform probelor anexate la materialele dosarului.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, instanța de judecată conchide de a respinge acțiunea înaintată, ca fiind depusă tardiv și neîntemeiată, pentru considerentele ce urmează.

22) Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru aşi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

23) În conformitate cu art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele *constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*.

24) În conformitate cu art. 240 alin.(1) CPC la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, *care au fost sau nu stabilite*, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

25) Conform prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

26) În conformitate cu art. 2 alin. (1) din Codul familiei, familia și relațiile familiale în Republica Moldova sânt ocrotite de stat.

27) Conform art. 45 alin. (1) din Codul familiei, rudenia este legătura bazată pe descendența unei persoane dintr-o altă persoană sau pe faptul că mai multe persoane au un ascendent comun, în primul caz, rudenia este in linie dreaptă, iar în al doilea caz - linie colaterală.

28) Articolul 46 din Codul familiei statuează că drepturile și obligațiile reciproce ale părinților și copiilor rezultă din proveniența copiilor, atestată în modul stabilit de lege.

29) Potrivit prevederilor art. 47 alin. (1) - (7) din Codul familiei, proveniența copilului de la mamă (maternitatea) se stabilește în baza documentelor care confirmă nașterea copilului de la mamă într-o instituție medicală. În cazul când copilul nu este născut într-o instituție medicală, maternitatea se stabilește pe baza documentelor medicale, a depozițiilor martorilor sau pe baza altor probe. Fiind informați despre un caz de naștere sau la adresarea mamei după naștere, instituția medico-sanitară/medicul de familie din localitate sânt obligați să întreprindă, în termen de 3 zile lucrătoare, măsurile necesare de constatare a nașterii copilului și, în cazul constatării acesteia, să elibereze certificatul medical constatator de naștere, chiar dacă mama nu are domiciliul în această localitate. Copilul născut din părinți căsătoriți ori în timp de 300 de zile din momentul desfacerii căsătoriei, declarării căsătoriei nule sau decesului soțului mamei copilului are ca tată pe soțul (fostul soț) al mamei, dacă nu a fost stabilit contrariul. Prezumția de paternitate a soțului (fostului soț) poate fi înlăturată printr-o declarație a soților (foștilor soți) depusă personal. În cazul în care soții (unul din ei) nu se pot prezenta personal, declarația se autentifică notarial și se expediază la organul de stare civilă. Paternitatea copilului născut în afara căsătoriei poate fi recunoscută de către tatăl său printr-o declarație comună a acestuia și a mamei copilului, depusă la organul de stare civilă. În cazurile când mama este decedată, declarată decedată sau dispărută ori când nu i se cunoaște locul aflării, precum și în cazul decăderii ei din drepturile părintești, paternitatea se stabilește în baza declarației tatălui și a acordului scris al autorității tutelare sau prin hotărârea instanței judecătorești dacă lipsește un astfel de acord. În cazul în care în privința mamei este instituită o măsură de ocrotire judiciară, se aplică prevederile art.4852 și 4853 din Codul civil. Declarația comună a mamei și tatălui copilului privind paternitatea poate fi depusă la organul stare civilă și până la nașterea copilului.

30) Conform art.50 din Codul familiei, copiii născuți în afara căsătoriei au aceleași drepturi și obligații față de părinții și rudele lor ca și cei născui de la persoane căsătorite.

31) Potrivit art. 3 alin. (1)-(2) din Legea privind actele de stare civilă nr. 100 din 26 aprilie 2001, actele de stare civilă sânt înscrisuri autentice de stat, prin care se confirmă faptele și evenimentele ce influențează apariția, modificarea sau încetarea drepturilor și obligațiilor persoanelor și se caracterizează statutul de drept al acestora. Sânt recunoscute valabile numai actele de stare civilă înregistrate la organele de stare civilă.

32) Conform prevederilor art. 7 alin.(1)-(2) din Legea privind actele de stare civilă nr. 100 din 26 aprilie 2001, pe baza actelor de stare civilă, inclusiv a

încheierii notariale de desfacere a căsătoriei prin acordul soților se eliberează certificate de stare civilă: de naștere, de căsătorie, de divorț, de schimbare a numelui și/sau a prenumelui – titularilor sau reprezentanților legali ai acestora, de deces- membrilor familiei, rudelor decedatului sau altor persoane îndreptățite. Certificatele de stare civilă se semnează de către funcționarul organului de stare civilă sau de către funcționarul primăriei orașului, comunei, satului, împuternicit să înregistreze actele de stare civilă, aplicându-se sigiliul organului respectiv.

33) În temeiul prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea privind actele de stare civilă nr. 100 din 26 aprilie 2001, organele de stare civilă activează în fiecare oraș reședință al raionului și asigură: a) înregistrarea actelor de stare civilă, b) înscrierea mențiunilor pe actele de stare civilă, c) reconstituirea, înregistrarea tardivă, precum și transcrierea actelor de stare civilă, d) modificarea, rectificarea, completarea, anularea actelor de stare civilă sau a mențiunilor înscrise pe acestea, e) evidența formularelor și eliberarea certificatelor de stare civilă; f) eliberarea duplicatelor certificatelor de stare civilă, g) organizarea și păstrarea fondului de arhivă propriu, h) controlul activității ce ține de înregistrarea actelor de stare civilă, desfășurate de persoanele abilitate din cadrul primăriilor orașelor, comunelor, satelor din raza lor teritorială, generalizarea rezultatelor controalelor și acordarea ajutorului metodic.

34) Conform art. 23 alin. (1)-(6) din Legea nr. 100 din 26 aprilie 2001 privind actele de stare civilă, tatăl și mama copilului, care sânt căsătoriți între ei, se înscriu în calitate de părinți la cererea oricăruia dintre aceștia.

35) Datele privind mama copilului se înscriu în actul de naștere în baza actelor prevăzute la art. 20 alin. (1) lit. a) și lit. b), iar datele privind tatăl – în baza certificatului de căsătorie al părinților copilului. Dacă părinții copilului au divorțat, căsătoria lor este declarată nulă sau soțul mamei a decedat, precum și dacă părinții copilului nu sânt căsătoriți între ei, datele privind părinții se vor înscrie în actul de naștere potrivit art. 47 și art. 48 din Codul familiei. În cazul nașterii copilului din părinți necăsătoriți între ei, dacă lipsește cererea comună a părinților sau hotărârea instanței judecătorești privind stabilirea paternității, numele de familie al tatălui se înscrie după numele de familie al mamei, iar prenumele tatălui – la indicația mamei sau a persoanei care face declarația de naștere. În cazurile indicate la alin. (4), înscrierea datelor privind tatăl copilului la indicația mamei nu poate împiedica stabilirea ulterioară a paternității. La dorința mamei, rubrica privind datele despre tatăl copilului din actul de naștere poate rămâne necompletată, fapt ce se consemnează la rubrica ”mențiuni”.

36) În conformitate cu art. 66 alin. (3) din legea sus indicată, în caz de litigiu între persoanele interesate, problema modificării rectificării sau completării actului de stare civilă urmează a fi soluționată de instanța de judecătorească.

37) Conform prevederilor art. 69 alin. (1)-(2) din Legea privind actele de stare civilă nr. 100 din 26 aprilie 2001, în actele de naștere și, după caz, în cele de

căsătorie, de divorț sau de deces se înscriu mențiuni cu privire la modificările intervenite în starea civilă a persoanei, precum și alte mențiuni similare. Mențiunile, rectificările și completările respective în actele de stare civilă se înscriu pe baza: a) actului de căsătorie, de divorț sau hotărârii judecătorești privind anularea sau nulitatea căsătoriei, b) cererii părinților sau hotărârii judecătorești privind stabilirea paternității, c) hotărârii judecătorești privind contestarea recunoașterii sau tăgăduirea paternității ori privind excluderea datelor din rubrica referitoare la tată din actul de naștere al copilului, d) cererii mamei care nu este căsătorită cu tatăl copilului, precum și a însuși copilului care a atins majoratul, cu privire la completarea rubricii referitoare la tată din actul de naștere al copilului, la modificarea sau omiterea acestor date.

38) Potrivit art. 49 din Codul familiei, paternitatea (maternitatea) poate fi contestată numai pe cale judecătorească de către persoanele înscrise drept tată sau mamă sau de către persoanele care sânt mama sau tatăl firesc al copilului, de către copil la atingerea majoratului, de către tutorele (curatorul) copilului.

Cererea privind contestarea paternităţii (maternităţii) poate fi depusă ***timp de un an*** din momentul cînd una din persoanele enumerate la alin.(1) a aflat sau trebuia să fi aflat despre înscrierea privind paternitatea (maternitatea) sau din momentul atingerii majoratului, în cazul unui minor.

Nu au dreptul să conteste paternitatea:

a) soţul care şi-a dat acordul scris la fecundarea artificială sau implantarea embrionului soţiei;

b) persoana care a fost înscrisă drept tată al copilului în baza declaraţiei comune a acesteia şi a mamei copilului sau în baza declaraţiei proprii, dacă în momentul depunerii acesteia ştia că nu este tatăl firesc al copilului.

39) Obiectul dedus judecății constituie contestarea paternității copilului născut în afara căsătoriei.

40) Paternitatea este legătura juridică dintre un copil și tatăl său.

41) Cercul de persoane, care pot să conteste paternitatea, este stabilit de art.49 alin.(1) Codul familiei.

42) Conform declarației notariale din 18.10.2018, /f.d.91/ Onofrei Octavian și Lungu Diana, în calitate de părinți a copilului minor *****, a.n. **********, au exprimat acordul la redobîndirea cetățeniei române și **transcrierea certificatului de naștere** în Registrul de stare civilă român a fiicei *****.

43) Respectiv, instanța de judecată reține data de 18.10.2018, dată de la care, urmează a fi calculat termenul de contestare înserat în art. 49 Codul familiei. Acțiunea a fost înaintată la data de 06.10.2022. Pentru considerentele enunțate, se reține a fi depusă tardiv acțiunea privind contestarea paternității. Or, reclamanta a omis să justifice prin probe data la care a aflat nemijlocit despre faptul privind dubiile paternității. Chiar dacă, s-ar reține că pîrîtul benevol și-a ausmat

paternitatea, oricum reclamanta omite, că prezentă în fața notarului la data de 18.10.2018, împreună cu pîrîtul, și-a manifestat acordul la transcrierea certificatului de naștere a copilului minor în registrul de publicitate, astfel cu certitudine știind că este inclus în rubrica tată al copilului minor. Pentru motivele enunțate, se reține a fi declarativ alegația reclamantei precum că niciodată n-a recunoscut paternitatea pîrîtului față de fiica sa. Nu poate fi reținut ca find plauzubil nici argumentul reclamantei precum că pîrîtul benevol, fără acordul reclamantei s-a înscris drept tată al copilului minor, deoarece însuși reclamanta prin cererea scrisă personal la data de 27.07.2021 către ASP, /f.d.14, 15/ scrie clar că ”Conform legii eu am dat acordul să îl înscrie ca tată, dar nu este lege în care să îmi interzică să îl omit ca tată”./f.d.15/ Chiar reținînd această dată, drept calcul, 21.07.2021, iar acțiunea înaintată la 06.10.2022, oricum termenul de contestarea paternității a fost omis, acțiunea fiind depusă tardiv.

44) Sarcina de bază a instanței de judecată este asigurarea principiului constituțional privind ocrotirea maternității și copiilor de către stat, indiferent de proveniența copilului. Cercetarea paternității rezultă din principii importante: ocrotirea interesului superior al copilului, stabilirea adevărului, egalității în drepturi. În speță, instanța de judecată, într-un aflarea adevărului a utilizat toate mijloacele legale, în interesul copilului minor de a asigura emiterea unei hotărîri legale.

45) Reclamanta, căreia îi revine sarcina probației, n-a prezentat motive ce conduc la răsturnarea paternității, n-a manifestat interesul față de demersul privind numirea expertizei, deși prin încheierea judecătorească a fost informată despre decăderea din dreptul de a prezenta proba solicitată, n-a prezentat date certe despre data la care a aflat despre dreptul de a contesta paternitatea, acțiunea se reține a fi tardivă și neîntemeiată.

46) Prin acțiunea dedusă judecății Lungu Diana solicită constatarea că Onofrei Octavian a.n. ***** IDNP ***** nu este tatăl biologic al minorei *****, anularea înscrierii cet. Onofrei Octavian din actul de stare civilă a copilului ***** la rubrica ”Tata”, încasarea din contul pârâtului Onofrei Octavian în beneficiul reclamantei Diana Lungu prejudiciul moral în sumă de 50,000 (cincizeci mii) lei și încasarea din contul pârâtului Onofrei Octavian în beneficiul reclamantei Diana Lungu cheltuielile de judecată, dovada cărora va fi prezentată în ședința de pregătire a cauzei.

47) Astfel, prezenta acțiune este înaintată în justiție de către mama copilului Lungu Diana.

48) Instanța de judecată, reieșind din pretențiile reclamantei, obiecțiile pârâtului, exact cum atestă art. 130 alin.(1) CPC, apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și

nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

49) În conformitate cu art. 130 alin.(2) CPC, nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

50) Iar, conform alin.(3) al aceluiași articol, fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

51) Potrivit art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă, faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat

52) În ședința de judecată s-a constat că la data ********** s-a născut copilul minor *****, fapt confirmat prin duplicatul certificatului de naștere eliberat de Serviciul stare civilă Centru mun. Chișinău la data de *****. /f.d. 13/

53) În conținutul certificatului de naștere ***** sunt indicați în calitate de părinți tatăl Onofrei Octavian, mama Lungu Diana. /f.d.13/.

54) Prin cererea de chemare în judecată reclamanta solicită *repunerea sa în termen de contestare a paternității stabilit la art. 49 Codul familiei, în temeiul art. 116 CPC* dat fiind faptul că din cauza multiplelor litigii și conflicte cu pârâtul care o ține în stare de frică (ia copilul și nu-i comunică unde merg și lipsesc câteva zile, apoi plângeri se depun la politie de pârât, apoi e citată în judecată pe diverse cereri a pârâtului contra reclamantei), regim de carantină COVID-19 în anii 2020 - 2021 inclusiv, starea de urgență în justiție din 2022, având încredere în autorități, a așteptat o soluție de la oficiul stării civile, în toată această avalanșă de evenimente reclamanta nu a reușit fizic că depune prezenta cerere care totuși vine în interesul copilului de a cunoaște providența sa.

55) Articolul 116 CPC prevede că (1) persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanţă. (2) Cererea de repunere în termen se depune la instanţa judecătorească care efectuează actul de procedură şi se examinează în şedinţă de judecată. Participanţilor 6 la proces li se comunică locul, data şi ora şedinţei. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluţionarea repunerii în termen. (3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.). (4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decît în cazul în care partea şi-a exercitat dreptul la acţiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură. (5) Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen poate fi atacată cu recurs. Încheierea prin care s-a făcut repunerea în termen nu se supune recursului.

56) Instanța de judecată, apreciind probele anexate după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, conchide că temei de repunerea în termenul de contestarea paternității nu este, alegații fiind declarative în acest sens.

57) Confirmarea faptului existenței unui acord privind înscrierea pârâtului în rubrică „tată" în certificatul de naștere al copilului este confirmată și prin referința intervenientului accesoriu, care a confirmat faptul existenței declarației de paternitate nr. 170 din *****, drept care a servit temei de introducere a datelor despre tată.

58) Prin declarația autentificată notarial de către notar Rudco Valerii la ***18.10.2018***, Onofrei Octavian și Lungu Diana au exprimat acordul/consimțământul/ la dobândirea /redobândirea cetățeniei române și transcrierea /înscrierea certificatului de naștere în Registrul de stare civilă român a fiicei minore ***** născută la data de **********. /f. d. 91/

59) Cererea de chemare în judecată este depusă la ***06.10.2022***.

60) Potrivit art. 49 alin. (1)-(2) din Codul familiei, paternitatea (maternitatea) poate fi contestată numai pe cale judecătorească de către persoanele înscrise drept tată sau mamă sau de către persoanele care sânt mama sau tatăl firesc al copilului, de către copil la atingerea majoratului, de către tutorele (curatorul) copilului. Cererea privind contestarea paternităţii (maternităţii) poate fi depusă ***timp de un an*** din momentul cînd una din persoanele enumerate la alin. (1) ***a aflat sau trebuia să fi aflat despre înscrierea privind paternitatea (maternitatea)*** sau din momentul atingerii majoratului, în cazul unui minor.

61) La caz reținând cele menționate supra instanța conchide că termenul de contestare a paternității a fost omis.

62) Având în vedere că pârâtul, în sensul art. 123 alin.(6) CPC, nu neagă paternitatea asupra copilului minor *****, iar actele cauzei nu contrazic acest fapt, reclamanta, având obligația pozitivă a probațiunii în instanță, n-a justificat și nici n-a administrat probe concludente şi admisibile, în sensul art.118 alin.(1) în coroborarea cu art.121-122 CPC pretențiile înaintate, a eschivat de la efectuarea expertizei, care a solicitat personal atât prin cererea de chemare în judecată, /f.d.5/, cât și prin cererea separată de numire investigației genetice /f.f.9-10/, susținută în ședința de pregătire a cauzei din 16.03.2023/f.d. 65/, instanța de judecată conchide de a respinge acțiunea ca fiind **și neîntemeiat**ă.

63) Cu referire la cerinţa reclamantei privind anularea înscrierii pârâtului din actul de stare civilă a copilului minor la rubrica „tată", instanţa o va respinge, în condițiile în care *menţiunile, rectificările şi completările* corespunzătoare se efectuează de organul competent în baza hotărîrii judecătoreşti, or, conform art. 69 alin. (2) lit. c) din Legea privind actele de stare civilă nr.100 din 26.04.2001,

menţiunile, rectificările şi completările respective în actele de stare civilă se înscriu pe baza hotărîrii judecătoreşti privind contestarea recunoaşterii sau tăgăduirea paternităţii ori privind excluderea datelor din rubrica referitoare la tată din actul de naştere al copilului.

64) Prin urmare, pretenția reclamantului cu privire la operarea modificărilor în acest sens în actul de stare civilă a copilului, dat fiind faptul că au fost stabilite temeiurile de respingere a cererii reclamantei cu privire la contestarea paternității, Pentru aceste considerente se respinge pretenția reclamantei în acest sens.

65) Referitor la pretenția reclamantei privind repararea prejudiciului moral instanța de judecată conchide că această urmează a fi respinsă din considerentele ce urmează.

66) Conform art. 9 alin.(2) lit.f) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

67) Conform art. 11 alin.(1) Cod civil, buna credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

68) Conform art. 16 alin.(1) lit.g) Cod civil, apărarea dreptului civil, se face, în condițiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial, și în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

69) Art. 19 alin.(1) Cod civil stabilește că în condițiile legii persoana lezată într-un drept al său recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat altfel.

70) Art. 19 Cod civil descifrează prejudiciul nepatrimonial, suferințe fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. Acest prejudiciu există în orice fel de delict.

71) Art. 20 Cod civil reglementează vinovăția sun formă de intenție și imprudență.

72) Art. 21 Cod civil, prevede modalitatea de apărare a drepturilor personale nepatrimoniale.

73) Conform art. 2036 alin.(1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

74) Conform art. 2037 alin.(1) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Potrivit alin.(2) al aceluiași articol caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le

apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. Iar, conform alin.(3) al articolului enunțat, la determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

75) Instanța reține ca neîntemeiată cerința reclamantei și asupra solicitării de încasare a prejudiciului moral.

76) Or, această pretenție este succesorie și urmează soarta principalului.

77) Ținând cont că, instanța a ajuns la concluzia că pretențiile reclamantei sânt tardive și neîntemeiate, urmează a fi respinsă și cerința cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

78) Conform art. 96 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenta juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

79) Astfel, pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

80) Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

81) Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

82) Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

83) La stabilirea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică dispuse spre încasare, instanța de judecată a ținut cont și de volumul de lucru al avocatului, dar și de numărul ședințelor de judecată desfășurate în cadrul prezentului litigiu, precum și de complexitatea cauzei, care nu este una sporită. Astfel, având la bază criteriile de stabilire a cheltuielilor de asistență juridică, instanța de judecată consideră necesară încasarea de la Lungu Diana în beneficiul lui Onofrei Octavian suma de 10 000 (zece mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în prezentul litigiu, cuantum pe care instanța îl apreciază ca fiind real, necesar și rezonabil, fiind probat prin bon de plată Seria ***** din 16.16.2023 /f.d.90/

84) Pentru considerentele sus enunțate instanța de judecată conchide de a respinge acțiunea înaintată de Lungu Diana împotriva lui Onofrei Octavian, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice cu privire la contestarea paternității, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor judiciare, ca fiind depusă tardiv și neîntemeiată.

În conformitate cu art. 46, 49 Codul familiei, art. 69 alin.(2) lit. c) al Legii nr. 100/2001 privind actele de stare civilă, art. art. 94, 96, 236-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge cererea depusă de Lungu Diana cu privire la repunerea în termenul de contestarea paternității.

Se respinge acțiunea înaintată de Lungu Diana împotriva lui Onofrei Octavian, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice cu privire la contestarea paternității, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor judiciare, ca fiind depusă tardiv și neîntemeiată.

Se încasează de la Lungu Diana în beneficiul lui Onofrei Octavian suma de 10 000 (zece mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în prezentul litigiu.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 30 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,

Judecător Angela CIUBOTARU